

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **A.** bytom L., zastúpeného *JUDr. M.*, advokátom, so sídlom M. proti žalovanému **Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Prešove**, so sídlom Prešov, Pionierska 33, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.p. KRP-151/DI-2-2007 zo dňa 6. augusta 2007, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č.k. 3S/55/2007-47 zo dňa 3. septembra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 3S/55/2007-47 zo dňa 3. septembra 2008 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením Krajský súd v Prešove podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti v záhlaví uvedeného rozhodnutia žalovaného; o trovách konania rozhodol podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 146 ods.1 písm. c/ OSP tak, že žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že konanie bolo potrebné zastaviť z dôvodu, že žaloba doručená súdu dňa 10. augusta 2007 neobsahujúca zákonom predpísané náležitosti nebola zo strany žalobcu napriek niekoľkým predĺženiam lehoty doplnená v súlade s uznesením krajského súdu

zo dňa 4. januára 2008 a to napriek tomu, že žalobca bol súdom riadne poučený, akým spôsobom má žalobu doplniť, a zároveň bol upozornený na dôsledky neuposlušnosti výzvy súdu vo forme zastavenia konania podľa § 250d ods. 3 OSP. Z uvedeného dôvodu krajský súd podľa § 250d ods. 3 OSP konanie zastavil a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie namietajúc, že napadnuté uznesenie bolo vydané už v čase, keď doplnená žaloba bola k dispozícii súdu. Zároveň zdôvodnil jej oneskorené podanie dlhodobou práceneschopnosťou jeho právneho zástupcu, ktoré preukázal kópiou potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal vec v medziach odvolania (§ 212 ods. 1 OSP s použitím § 246c ods. 1 veta prvá OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

Podľa § 249 ods. 2 OSP žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 170 ods. 1 OSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd je viazaný uznesením, len čo ho vyhlásil; ak nedošlo k vyhláseniu, len čo bolo doručené, a ak netreba doručovať, len čo bolo vyhotovené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu spisu zistil, že žalobca v konaní zastúpený na základe plnomocenstva zo dňa 10. septembra 2007 advokátom JUDr. M. bol uznesením krajského súdu zo dňa 4. januára 2008

vyzvaný, aby v lehote 15 dní od doručenia uznesenia odstránil súdom bližšie špecifikované vady žaloby brániace jej vecnému vybaveniu a zároveň bol súdom poučený o následkoch neodstránenia väd žaloby. Predmetné uznesenie bolo žalobcovi doručené dňa 17. januára 2008. Podaním zo dňa 21. apríla 2008, t.j. po uplynutí viac ako troch mesiacov od prevzatia uznesenia, požiadal žalobca o predĺženie stanovenej lehoty dôvodiac dlhodobou práceneschopnosťou jeho právneho zástupcu, ktorú preukázal kópiou potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti právneho zástupcu. Dňa 12. mája 2008 právny zástupca žalobcu krajskému súdu telefonicky oznámil, že žalobu doplní do konca mája 2008. Doplnená žaloba bola súdu doručená dňa 16. septembra 2008, pričom na poštovú prepravu bola podaná 11. septembra 2008. Krajský súd uznesením zo dňa 3. septembra 2008 konanie v súlade s ustanovením § 250d ods. 3 OSP zastavil z dôvodu, že žalobca neodstránil vady žaloby brániace jej vecnému vybaveniu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mal Najvyšší súd Slovenskej republiky preukázané, že žalobca neodstránil včas vady žaloby, ktorých odstránenie krajský súd nariadil a to napriek tomu, že krajský súd zohľadnil dlhodobú práceneschopnosť právneho zástupcu žalobcu tým, že sudcovskú 15 – dňovú lehotu na odstránenie väd žaloby opakovane predĺžil, naposledy podľa úradného záznamu nachádzajúceho sa na č.l. 35 do konca mája 2008. Najvyšší súd Slovenskej republiky zastáva v danom prípade názor, že aj keď žalobca zjavne doplnil žalobu pred vyhotovením napadnutého uznesenia o zastavení konania, táto skutočnosť nemá vplyv na výsledok konania, a to z dôvodu, že uznesením vyhláseným senátom krajského súdu dňa 3. septembra 2008 bol tento súd viazaný v súlade s ustanovením § 170 ods. 1 OSP.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na záver poznamenáva, že v danom prípade znáša zodpovednosť za výsledok konania právny zástupca žalobcu, nakoľko tento mal dostatok času odstrániť vady žaloby doručenej krajskému súdu dňa 10. augusta 2007 tak, aby táto obsahovala náležitosti uvedené v § 249 ods. 2 OSP, keďže bol žalobcom splnomocnený na zastupovanie v danom konaní plnomocenstvom zo dňa 10. septembra 2007, teda najmenej šesť mesiacov pred vznikom dôvodu jeho práceneschopnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené závery uznesenie krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 OSP s poukazom na § 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania

nepriznal, nakoľko žalobca v konaní úspešný nebol a žalovaný si v odvolacom konaní trovy neuplatnil.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 23. septembra 2009

JUDr. Jozef H a r g a š, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth